

Behandlingen af denne Sag i Sogneraadsmødet slet ikke tillod de to Socialdemokrater at komme til Orde, fordi de mente, at det var det rene Vrøvl, de kom med, naar de modsatte sig denne Udstykning. Det er en af de Sager, som i en nær Fremtid kan ventes ind til Ministeren, og jeg vil henlede Ministerens Opmærksomhed derpaa. Her er en anden Sag fra Maltovre i Midtjylland. Den vedkommende kritiserer den Maade, hvorpaa Menighedsraadet har forpagtet Præstegaarden ud. Denne Præstegaard paa 18 Tdr. Land bliver forpagtet ud paa den Maade, at fem Gaardmænd, hvis Jord ligger ved Siden af, faar hver sit Stykke deraf i Forpagtning, til Trods for, at der var en Husmand, der gerne vilde have det hele og bød lige det samme pr. Td. Land, som Gaardmændene skulde give. Men saa tilføjer den samme Mand endvidere: „Da der desforuden her i Sognet findes mindst tre Husmandsejendomme og deriblandt en, som er oprettet som Statshusmandsbrug, som er købt og drives ind under Bøndergaarde, vilde jeg gerne anmode dig om at faa undersøgt denne Sag og eventuelt fremdrage den paa Rigsdagen.“ Jeg henstiller til den højtærede Minister ogsaa at søge dette Forhold opklaret.

Jeg fik samtidig et Brev, hvor man bad mig være opmærksom paa en Gaard paa 27 Tdr. Land i Harridslev, Randers Amt; denne Gaard bliver solgt og de 27 Tdr. Land lagt ind under en Gaard, der derved kommer op paa 90 Tdr. Land, og saa bliver der lagt 16 Tdr. Land meget daarlig Jord ind under en anden Gaard, der tidligere var en førsteklasses Gaard. Jeg er ikke i Tvivl om, at denne Sammenlægning faar Anbefaling af Sogneraadformanden, idet det nemlig er Sogneraadformanden selv, der foretager denne Sammenlægning. Jeg vil bede den højtærede Minister være en lille Smule varsom, naar den Sag kommer for.

Til sidst skal jeg nævne et Par enkelte Tilfælde, hvor Sammenlægning eller Udstykning har fundet Sted. Det ene gælder et Hus i Gjellerup, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard kender denne Udstykning — et Hus paa 13 Tdr. Land, hvor de 10 Tdr. Land blev skaaret fra og lagt ind under en Gaard. Landinspektøren gør opmærksom paa, at det er ulovligt, og siger, det vil ikke gaa gennem Ministeriet, men der blev sagt, at der stod en meget fremragende Rigsdagsmand bagved, der nok skulde sørge for, at Sagen gik igennem. Og Sagen gik igennem, Ministeriets Tilladelse blev givet, de 10 Tdr. Land blev taget ud fra Husmandsbru-

get. Men ikke nok hermed. Den Gang saa de 10 Tdr. Land var taget væk, og der kun var 3½ Td. Land grusblandet Jord tilbage, sendes der et Andragende ind til Amtskommissionen for Ribe Amt med Anmodning om at faa Statslaan i de 3½ Tdr. Land og det gamle Hus. Saa siger Formanden for Amtskommissionen: Det kan ikke lade sig gøre. Saa gaar man hen og køber 2 Tdr. Land og lægger dem til, og saa kommer Sagen tilbage med Anbefaling fra en Folketingsmand. Det er et af de Tilfælde, der er oplagt, hvor Ministeren har givet Tilladelse til, at et Husmandsbrug bliver beskaaret saaledes, at det faktisk ingenting er værd.

Jeg kan nævne videre et Tilfælde fra min egen Kommune — hvis Ministeren vil undersøge det, tror jeg nok, han vil finde det under Journal-Nr. 8965 i Matrikulkontorets Bøger. Det drejer sig om Ejendommen Matr.Nr. 43 a, 50 b, Gjerlev By og Sogn, Randers Amt, og Ejendommen er paa 11 Tdr. Land og ca. 1½ Td. Hartkorn. Nu ved jeg godt, at de Herrer Venstremænd ikke regner meget med Hartkorn, men man kan dog ikke komme udenom, at for den gammelt dyrkede Jords Vedkommende er Hartkornet den bedste Værdimaaler den Dag i Dag. Denne Ejendom bestod af gammelt dyrket Jord, det er en Ejendom, jeg har kendt i omkring 40 Aar, og det er som sagt 1½ Td. Hartkorn førsteklasses Jord. Huset brænder, og Manden ønsker at afhænde det. Ved Siden af ham bor en Gaardmand, der længe har ønsket at købe Huset, nu frembyder der sig en Lejlighed, og han byder en Pris, hvorefter Andragendet gaar ind. Det er ikke anbefalet af Landinspektøren, fordi denne siger, at det er ulovligt. Andragendet gaar ind, men kommer tilbage igen den 21. Juli 1920, da giver den højtærede Minister Afslag. Saa sendes det imidlertid ind igen, og nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvilken Personlighed der har været paa Færde, om der ogsaa bagved dette har staaet en meget fremragende Rigsdagsmand. Den 21. Juli 1920 faar vedkommende Afslag, men den 11. Januar 1921 kommer Tilladelsen til at nedlægge dette det mest ideelle Husmandsbrug, jeg har kendt.

Jeg kunde supplere de Eksempler, jeg her har fremdraget, med adskilligt flere. Jeg synes, der er Grund til at fremdrage dette, at der ude omkring paa Landet af Venstregaardmænd foretages en systematisk Sammenlægning ved Nedlægning af Husmandsbrug, undertiden paa den Maade, at de søger at faa det klaret gennem Lovgivningen, men lidt og mange Gange paa